

[Ingerlise Koefoed]

Jeg vil gerne her anbefale alle at stemme imod alle de budgetreguleringer.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I modsætning til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gerne anerkende finansministerens svar på spørgsmålet om forsøgsordningen vedrørende ungdomsgarantien. Finansministeren sagde nemlig med rette, at man må have lov til at vurdere resultaterne af en forsøgsordning, før man træffer sin beslutning. Det optager jeg i hvert fald positivt som en erkendelse fra regeringens side af, at det ikke er rimeligt at træffe en beslutning om at standse et forsøg, før folketinget har haft lejlighed til at vurdere resultaterne, at det ikke er en rimelig fremgangsmåde at indkalde de to amter til en forhandling og meddele dem, at dette forsøg vil blive standset, på et tidspunkt, hvor folketinget end ikke havde fået en rapport for forsøgets virkning i det første år, endsige én eneste oplysning om forsøgets virkning i det andet år.

Jeg opfatter finansministeren i dag som værende meget positiv, når finansministeren siger, at der må være lejlighed for folketinget til at vurdere resultaterne, sådan at vi i det samråd, der skal være med indenrigsministeren og arbejdsministeren i arbejdsmarkedsudvalget om få dage, kan få et imødekomende svar fra regeringen om, at man selvfølgelig ikke vil træffe en endelig beslutning på dette felt, før folketinget har haft god, rig lejlighed til at sætte sig ind i og til at drøfte og vurdere de resultater, der foreligger fra de to amter. Forsøget er jo blevet bakket meget, meget positivt op af såvel arbejdsgivere som lønmodtagere og amtskommune samt de lokale kommuner i de to områder.

Finansministeren (Christoffersen):

Fru Ingerlise Koefoed spørger, hvordan man kan vide, at de 58 mill. kr. ikke vil komme til at omfatte ungdomsgarantiordningen. Svaret er, at det kan man da heller ikke være sikker på at de ikke vil. Det, jeg har sagt om den sag, er, at her er en budgetreguleringskonto, som skal udmøntes. Regeringen har forstået, at der er et flertal i folketinget, som er parat til at stemme for den konto, men som samtidig ønsker at drøfte udmøntningen, herunder også, i hvilket omfang ung-

domsgarantiordningen skal bringes ind i billedet. Derfor kan der da godt ske det til sidst, at en del af den konto er sparede udgifter på ungdomsgarantiordningen. Det må regeringen forhandle sig frem til, sådan er folketinget indrettet, heldigvis da.

Men vores holdning til ungdomsgarantiordningen har altså været den – det bliver jeg også nødt til at sige til hr. Svend Auken – sådan som vi har fulgt den, at der måtte være noget, der var bedre end den, for der er for mange unge, så vidt vi kan vurdere, som ikke får det udbytte af ordningen, som var hensigten. Så er det da en regerings opgave at finde ud af, om man kan gøre det på en bedre måde.

Til fru Anne Grete Holmsgård kan jeg sige for 117. eller muligvis 118. gang: regeringen ønsker at lægge et loft over antallet af statslige stillinger. For at vi ikke skal komme i den situation, at der så en dag dukker helt nødvendige opgaver op, som vi ikke har personale til at bestride, er vi nødt til at have en stillingspulje, som de enkelte ministerier og styrelser kan søge. Den stillingspulje opbygges ved, at midlertidige stillinger, når de nærmer sig udløbet, indgår i den. Derefter må man vurdere, hvilke behov vi har for at få løst forskellige opgaver, og så tager vi dem i den rigtige rækkefølge. De opgaver, der er mest påtrængende, får først stillinger.

Det er derfor, jeg til hr. Henning Rasmussen har sagt, at jeg ville da tro, at den opgave, han har omtalt et par gange her fra talerstolen, ville være en af de opgaver, som allerførst kom i betragtning. Jeg vil godt sige til hr. Henning Rasmussens beroligelse, hvis han nu på ny hører mig i radioen – nej, hr. Henning Rasmussen hører mig endda i levende live – at selv om det ændringsforslag skulle blive vedtaget, behøver hr. Henning Rasmussen ikke at være bange for, at de stillinger dermed er dømt til nedlæggelse, for det ligger der ikke i vedtagelsen af regeringens ændringsforslag.

Når jeg nævner EF-formandskabsstillingerne, og når jeg nævner midlertidige stillinger inden for forsvaret, eller vi har måske endda – hvad ved jeg? – nyoprettede stillinger i forsvaret, der nu er gjort midlertidige, så nævner jeg dem, fordi jeg ved, at fru Anne Grete Holmsgård ikke kan lide at skulle bruge sin argumentation på de to områder,